

DEKLINOWAĆ (6) *vb impf*

-k- (5), -c- (1).

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (tak w deklinowan), a *jasne*.

inf deklinować (1). ♦ *praes 1 sg* deklinuję (1). ♦ *3 sg* deklinuje (1). ♦ *3 pl* deklinują (2). ♦ *fut 3 sg m* będzie deklinował (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. nachylić i schylić (dwa z tych samych przykładów) oraz w objaśnieniu s.v. *przypadkować*.

jęz. Odmieniać wyrazy przez przypadki; [declino – nachylam, naginam, ustępuję precz, strzegę się Mącz 57d; – nachylam, ustępuję, waruję się Calep; chronię się; skłaniam się gdzie, wstępuję; stronię od kogo; udaję się gdzie; umykam – declino Cn] (6) :

deklinować co (3): wszystkie słowá by niewiem iákiego ięzyka/ my możemy y mamy deklinowác/ to iest końcá iych náchylác *BudBib Cv, Cv* [2 r.].

Zwrot: peryfr. »dzban deklinować« = pić (1): Zdá ini [!] fye że to bydlie [*pleban*] Poyde gdzie wkarćmie ofydłę. Bo fye tu vfatygował Bedzie gdzie dżban declinował *RejKup n6v*.

Szeregi: »deklinować albo (to jest) nachylać« [szyk 1 : 1] (2): druga [*omyłka*] iż tego słowá [*tłumacze*] nie náchyláią álbo nie deklinuią *BudBib Cv, Cv*.

»schylać to jest deklinować« (1): wszystkie á wszystkie ták iak o násze Polćkie ná końcu schylam/ to iest/ iáko Grámmátykowie mowią deklinuię ie *BudBib Cv*.

Przen (2) :

Zwrot: »nieźle deklinować« = dawać sobie radę (2): Bo v dworá ćwiczono/ więc w żolnierze dano/ A s tákiey łzkoły żaczki/ pirwey obierano. Ale wierz mi iż y ten/ nieźle deklinuie/ A to co mu przyśtoi/ pilnie terminuie. *RejZwierz 85, 86v*.

Synonimy: nachylać, schylać.

Cf **DEKLINOWAN, DEKLINOWANIE**

KCh